

Interpellation till trygghets- och socialborgarrådet Alexander Ojanne angående otryggheten i Hjorthagen

Lokalpolitik kännetecknas ofta av målkonflikter där olika legitima intressen står mot varandra. Den ansvarstagande politikerns uppgift är att med gott omdöme väga dessa intressen mot varandra och söka lösningar som skapar största möjliga nytta för samhället i stort.

I Hjorthagen pågår just nu en sådan målkonflikt. Å ena sidan står behovet av tak över huvudet för bostadslösa och personer med tunga missbruksproblem. Å andra sidan står tryggheten och livsmiljön för alla andra hushåll i området – inte minst för de många barnfamiljer som bor här, samt för de småföretagare som driver butiker och verksamheter i stadsdelen.

Sedan i våras har Socialdemokraterna valt att omvandla ett tidigare utslussningsboende till ett drogtolerant lågtröskelboende med cirka 40 lägenheter, utan krav på drogfrihet. En boendeform som fått kritik från bland andra Socialstyrelsen, och som enligt forskning inte är den mest framgångsrika vägen ut ur missbruk. För en lekman inom socialpolitik framstår det inte som självklart hur vägen ur ett missbruk ska underlättas genom att bo tillsammans med ett trettiotal andra aktiva missbrukare.

Oavsett bedömningen av själva boendeformen kan vi konstatera att konsekvenserna för Hjorthagen och Norra Djurgårdsstaden på kort tid blivit omfattande.

- Polisen larmar om att Hjorthagen riskerar att utvecklas till en öppen drogscen.
- Grannar och föräldrar rapporterar om narkotikapåverkade personer, kanyler vid lekplatser, slagsmål och skadegörelse.
- Lokala näringsidkare vittnar om en kraftig ökning av stölder och otrygghet.

Ett område som tidigare beskrevs som lugnt och småskaligt präglas nu av oro, nedskräpning och rädsla, mitt i ett av Stockholms mest barn- och förskolestäta områden.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande frågor till trygghets- och socialborgarrådet:

1. Hur förklarar socialborgarrådet att polisen inte involverades i dialogen inför beslutet att öppna boendet i Hjorthagen?
2. Vilka åtgärder avser socialborgarrådet att vidta för att säkerställa ordning och reda i området kring boendet?
3. Är socialborgarrådet beredd att dra ner antalet platser i boendet för att minska de negativa konsekvenserna i området?
4. Om problemen och otryggheten i området inte minskar – är socialborgarrådet då beredd att stänga boendet?

Stockholm behöver en socialpolitik som både tar ansvar för människor i utsatthet och värnar tryggheten för de hushåll och företag som utgör stadens vardag. Den balansgången tycks ha misslyckats i Hjorthagen. Det är viktigt att understryka att Stockholm stad befinner sig i en svår situation med lågt barnafödande och barnfamiljer som lämnar staden. Därför är det av särskild vikt att värna och främja barnvänliga områden.